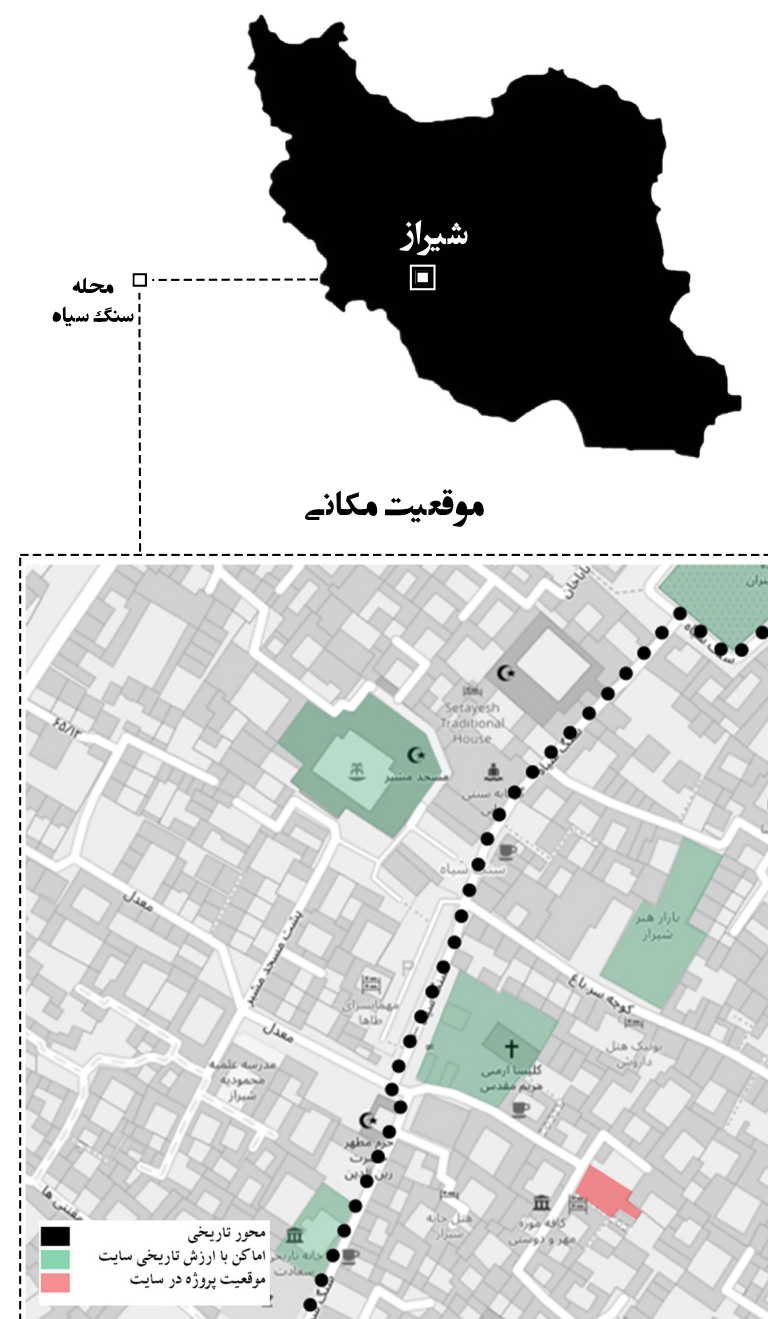

پس کوچه

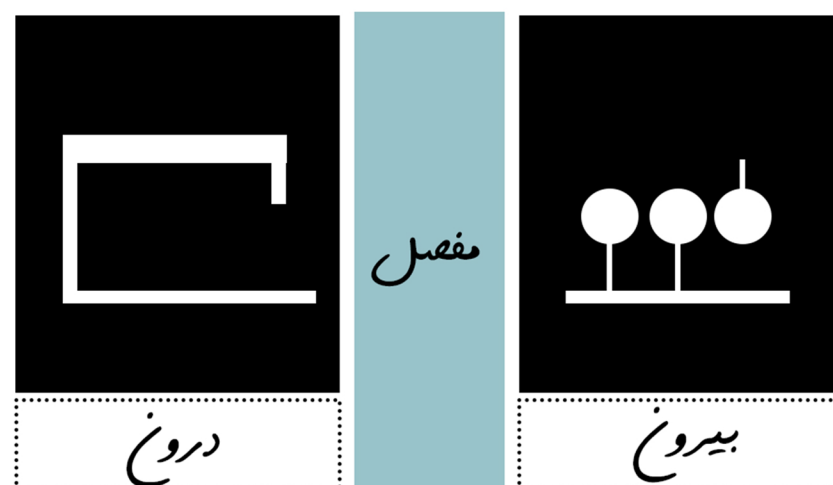
در کوچه پس کوچه های بافت تاریخی شهر در جست و جوی جایی برای زیستن با دوگانگی هایی رو به رو میشویم. این دوگانگی ها میان رابطه ی نسل امروز و نسل دیروز(انسان)، میان رابطه ی خانه ای برای حال و بستری از جنس گذشته(رابطه ی معماری با بافت) و در نهایت دوگانگی میان فضاهای معماری(درون و بیرون بودن) نمود پیدا میکنند. لذا مسئله اصلی این است که چگونه میتوان در میان این دو بودن ها جای برای زیست فراهم ساخت. که چیزی باشد از جنس هم این و هم آن و در عین حال که اتصال دهنده است، حیثیت انفصالی نیز داشته باشد

مفصل _ فضای برای اتصال و انفصال

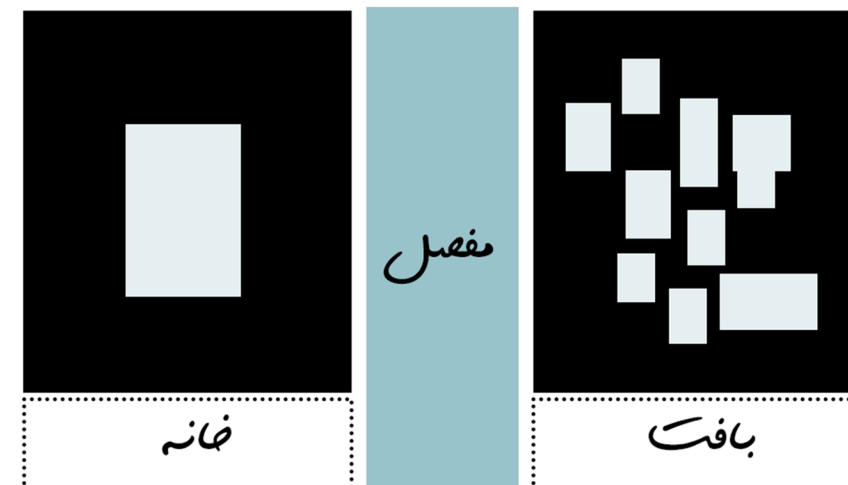
برای دست یابی به چنین هم نشینی میان دوگانگی ها می توان به سراغ «مفصل» رفت. هنگامی که به مفهوم مفصل در معماری می اندیشیم، طیف گسترده ای از انواع مصداق های آن در ذهن مجسم میشود؛ از یک شیء کوچک نظیر لولا گرفته تا یک فضای بزرگ معماری نظیر هشتی؛ از اتصال و کنار هم قرارگیری ماده و مصالح و رنگ گرفته تا مفاهیمی به گستردگی فضا. به عبارت بهتر، مفصل در معماری از کوچکترین جزئیات موجود در ساختمان تا کاملترین فضای یک بنا را شامل میشود.

معماری-معماری

معماری-بافت

معماری-انسان

